

обліку навіть за відсутності впевненості в успішному результаті конфліктної ситуації.

Сьогодні необхідність податкового планування спочатку визначається дією сучасного податкового законодавства, яке передбачає різні податкові режими в залежності від статусу платника податків, напрямів і результатів його фінансово-господарської діяльності, місця реєстрації та організаційної структури підприємства. Для ефективної реалізації податкової політики та оцінки її альтернативних варіантів, підприємство повинно використовувати коректні методи податкового планування, пов'язані з особливостями оподаткування конкретних видів діяльності. Основними етапами процесу податкового планування на підприємстві стають [3, с.142]:

– визначення видів податкових платежів, що сплачуються підприємством в процесі здійснення господарської діяльності за рахунок різних джерел.

– розрахунок середньозважених ставок податків за рахунок різних джерел сплати за основними видами податків.

– розрахунок планових сум податків, що сплачуються за рахунок різних джерел.

– розрахунок загальної планової суми податків, що сплачуються в процесі здійснення підприємством господарської діяльності.

Резюмуючи вищесказане, можна зробити висновок, що податкове планування є сферою діяльності підприємства, що дозволяє пом'якшити вплив зовнішнього середовища на діяльність підприємства, і як наслідок, створити ефективну систему управління фінансами. Податкове планування на рівні підприємства дозволяє знайти різні варіанти ведення господарської діяльності, спрямовані на досягнення низького рівня виникаючих при цьому податкових зобов'язань.

Література

1. Дубовик О. Ю. Рівень податкового навантаження на підприємстві та податкове планування / О. Ю. Дубовик // Вісник Хмельницького національного університету. – 2008. – №4. – Т. 2. – С. 42-44.
2. Иванов Ю. Б. Налоговое планирование: принципы, методы, инструментарий : монография / Ю. Б. Иванов, В. В. Карпова, Л. Н. Карпов. – Х. : ИД «ИНЖЭК», 2006. – 272 с.
3. Трушевская А. А. Налоговое планирование и оптимизация: современные финансовые инструменты и технологии / А. А. Трушевская // Проблемы современной экономики. – 2014. – №2(50). – С. 141-147.

УДК 349.42

ЗНАЧЕННЯ ТА СУТНІСТЬ ЛІЗИНГУ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ЕКОНОМІЦІ

Мовчан-Яблонський Енріке – ст. 2 курсу, БО_{вн}-21

Науковий керівник – викладач Лозінська К.В.

Вінницький коледж економіки та підприємництва THEU

Лізингові операції являють собою певний комплекс організаційних, фінансових та майнових відносин, що вимагають відповідного комплексного нормативного регулювання. У зв'язку з цим у літературі пропонувалося здійснювати таке регулювання шляхом прийняття Закону "Про лізинг", який би визнав загальні економічні, організаційні та правові засади здійснення лізингових операцій громадянами та юридичними особами на території України.

У ньому *лізинг* визначається як підприємницька діяльність, яка спрямована на інвестування власних чи залучених фінансових коштів і полягає в наданні лізингодавцем у виключне користування на визначений строк лізингодержувачу майна, що є власністю лізингодавця або набувається ним у власність за дорученням і погодженням з лізингодержувачем у відповідного продавця майна, за умови сплати лізингодержувачем періодичних лізингових платежів.

Варто відмітити що ринок надання лізингових послуг не згорнувся, а, навпаки, отримав новий шанс на відновлення втрачених позицій стабільного фінансового інструменту. На відміну від банківського кредиту, що став менш доступний як для юридичних, так і фізичних осіб, лізинг сьогодні виступає єдиним ресурсом довгострокового фінансування в країні. І якщо у 2007-2012 роках вважалося, що лізинговий продукт значно дорожчий

від банківського, то з другої половини 2015 року відсоткові ставки лізингових компаній, які утрималися на ринку, вигідно відрізняються від багатьох пропозицій класичних фінансових інституцій. Звичайно, суттєво змінилися підходи, програми, продукти та умови для отримання позитивного рішення за лізинговою угодою, зокрема: збільшився відсоток власного внеску (авансового платежу), скоротився строк лізингової угоди (з 5 років до 2-3), зменшився ліміт на загальну суму фінансування, критерії оцінки ризиків стали ще більш жорсткими, що з одного боку призвело до суттєвого скорочення лізингового ринку, але з другого – підвищило якість портфелю та його обслуговування.

Основними тенденціями ринку лізингу в Україні у 2015-2016 роках можна назвати:

1. Зниження кількості лізингових компаній, які активно фінансують угоди.
2. Зосередження на ефективному адмініструванні існуючого портфелю та максимізації повернення раніше інвестованих фінансових ресурсів.
3. Аграрний сектор як основний клієнт лізингових компаній.
4. Укладання угод на поодинокі та високоліквідні предмети (сільськогосподарська техніка, легкові автомобілі).
5. Співпраця виключно зі стабільними компаніями, що не менше 3-х років успішно функціонують на ринку.

6. Активна реалізація вилучених предметів у повторний лізинг чи продаж [3].

Однак необхідно підкреслити, що у порівнянні з банківською сферою, ситуація на ринку лізингу виглядає набагато краще, оскільки не відбулося масштабних банкрутств на відміну від сектору банківських інституцій. За оцінками експертів, багатьом лізинговим компаніям вдалося вийти з кризової ситуації з меншими втратами завдяки більш ефективному кризис-менеджменту, оперативному впровадженню реанімаційних заходів та переорієнтації бізнесу в напрямку повернення інвестицій. Лізингодавці, яким все ж таки вдалося утриматися на плаву, націлили основні сили та ресурси на адекватне управління раніше акумульованим портфелем, реструктуризацію проблемної заборгованості, впровадження інноваційних моделей врегулювання й повернення боргів. Проте, по відношенню до пікового 2013 року, коли загальний об'єм нового бізнесу становив 6 764 млн. грн., в 2015 році вдалося досягнути лише 3,221 млн. грн. [4].

Проте це зовсім не означає, що лізинговий ринок перестав існувати. Такі компанії як «ОТП Лізинг», «Український лізинговий фонд», «Порше лізинг Україна», «Авіс» продовжують фінансування хоч і у зменшених об'ємах, зосереджуються на аграрній техніці та пасажирських автомобілях. Вигідні партнерські програми, фінансування у національній валюті, диверсифікація продуктів, збільшення авансових платежів, зменшення терміну

лізингової угоди дають змогу виконувати поставлені цілі. Так, за I кв. 2016 року «ОТП Лізинг» профінансував лізингових угод на 15 млн. дол., а до кінця року в планах ще 45 млн. [4]. Не менш оптимістично налаштовані й інші активні учасники ринку. Більш прискіплива оцінка майбутніх лізингоотримувачів, співпраця з надійними клієнтами, які в кризові роки витримали фінансове навантаження та утрималися на плаву, зменшення загального ліміту підкріплюють цей оптимізм.

Одним з шляхів порятунку та підтримання економіки незалежної і єдиної, неподільної та суверенної України є розвиток та активна підтримка лізингу, як фінансового інструменту, який в перспективі беззаперечно допоможе українській економіці сформуватись та слугуватиме свого роду фундаментом економічного розвитку.

Дивлячись на це, якщо допомагати малому та середньому бізнесу, у тому числі лізингом, то економіка неминуче почне виходити із дна, тобто депресії та найближчим часом, за економічним циклом Кітчена, перейде у стан поживлення (підйому), що негайно позитивно відобразиться на рівні життя, пенсіях, заробітній платі, відсотковій ставці та на курсі національної валюти.

Підсумовуючи усю проаналізовану інформацію, можна без вагань дійти висновку, що Україна рано чи пізно почне розвиватись із великою швидкістю та стрімким рухом за допомогою ефективного використання лізингу.

Література

1. Закон України № 01-8/520 від 03.11.99 «Про лізинг»
2. Закон України № 723/97-ВР 16.12.1997 «Про фінансовий лізинг»
3. Асоціація «Українське об'єднання лізингодавців» (УОЛ) [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.uul.com.ua/> – Українське об'єднання лізингодавців
4. ТОВ «ОТП Лізинг» – універсальна лізингова компанія [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.otpleasing.com.ua> – otpLeasing
5. Центр «АГРО ПЕРСПЕКТИВА» інформаційно-аналітичний центр за питань аграрного і хімічного бізнесу [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.agroperspectiva.com> – АгроПерспектива

УДК 336.144.001.86

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ БЮДЖЕТУВАННЯ, ОРІЄНТОВАНОГО НА РЕЗУЛЬТАТ

Молчанов О. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-41

Науковий керівник – к.е.н., доцент Руденко В.В.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Низька ефективність витрачання бюджетних коштів, нецільове їх використання бюджетними установами, відсутність взаємозв'язку між результатами діяльності даних установ та їх фінансуванням, нерентабельність надання соціальних послуг ставить під сумнів ефективність існування бюджетного сектора економіки України. Сьогодні вітчизняний бюджетний сектор потребує оптимізації діяльності бюджетних установ з метою підвищення результатів щодо надання послуг населенню держави, збільшення відповідальності за задоволеність споживачами якістю й кількістю послуг. У цьому контексті актуалізуються питання впровадження нових методів бюджетування, враховуючи досвід його застосування у зарубіжних країнах.

Бюджетування являє собою фінансово-управлінську технологію сучасного бюджетного менеджменту, яка прагне найбільш ефективного витрачання обмежених бюджетних коштів в умовах вибору альтернатив фінансування. Нова технологія бюджетного менеджменту виходить з концепції інноваційного державного менеджменту та визначається поняттям «бюджетування, орієнтоване на результат» (БОР) [1].

В основі ідеї про впровадження БОР у діяльність органів державної влади та бюджетного сектора лежить ринкова теорія держави, яка базується на створенні умов для більшої свободи розпорядників бюджетних коштів (укрупнення статей видатків, гнучкість у використанні коштів), при збільшенні їх